Skattestrafflagen

Deklaration genom ombud

Åklagaren har i målet yrkat ansvar å ordningsvakten Knut Harald Pålsson, Pilgatan 22, Göteborg, jämlikt 2 § skattestrafflagen samt anfört: I februari 1949 hade Pålsson uppdragit åt sin moder, Johanna Eleonora Antonsson, att anlita någon deklarationsbyrå för upprättande av allmän självdeklaration, och därvid till henne överlämnat från arbetsgivare mottagna löneuppgifter, att därefter med Pålssons namn underteckna upprättade deklarationen och att ombesörja deklarationens insändande till vederbörande myndighet. Modern, som åtagit sig uppdraget, hade å en deklarationsbyrå vid Fredsåsgatan i Mölndal den 15 februari 1949 låtit upprätta deklarationen, som, sedan den av Johanna Eleonora Antonsson undertecknats med Pålssons namn, insänts till taxeringsnämnden i Mölndals stad. I den sålunda upprättade deklarationen hade icke upptagits av Pålsson under år 1948 från Ekonomiföreningen Chauffören u. p. a., Göteborg, uppburen avlöning med 2.939 kronor jämte fri kost, vilken senare förmån värderats till 180 kronor. Om de oriktiga uppgifterna i deklarationen följts vid taxeringen, skulle ett belopp av 743 kronor 40 öre hava undandragits i statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och i kommunal inkomstskatt, uträknad enligt 5 § skattestrafflagen. Genom att uppdraga åt annan person att med Pålssons namn underteckna och för hans räkning avgiva deklaration utan att Pålsson kontrollerat deklarationens riktighet, hade Pålsson vid avgivandet av självdeklarationen förfarit grovt oaktsamt. På grund härav hade Pålsson gjort sig skyldig till vårdslös deklaration.

Den tilltalade har bestritt åtalet samt anfört: Han hade lämnat samtliga löneuppgifter till sin moder och bett henne ombesörja deklarationen. Han kunde icke lastas för att modern icke tillfredsställande utfört uppdraget.

Eleonora Antonsson har som vittne i målet uppgivit: Den tilltalade hade bett henne att hjälpa honom med deklarationen. Han hade lämnat henne sitt livförsäkringsbrev, sin sjukkassebok och en skattsedel samt, såvitt vittnet kunde minnas, tre löneuppgifter. Han hade berättat för henne att han hos sina arbetsgivare hämtat samtliga löneuppgifter. Deklarationen hade med ledning av nämnda handlingar upprättats av en deklarationsbyrå i Mölndal, varefter vittnet med den tilltalades namn undertecknat deklarationen. Troligen hade löneuppgiften från Ekonomiföreningen kommit bort bland papperen på bordet hos deklarationsbyrån.

I målet är utrett, att den tilltalade i sin år 1949 avgivna självdeklaration såsom inkomst av tjänst uppgivit ett belopp som med 2.939 kronor jämte kostersättning, vilken förmån värderats till 180 kronor, understigit det belopp, varmed intäkten rätteligen bort upptagas. Tillika är utrett, att genom berörda oriktiga meddelanden det allmänna skulle, därest deklarationen vid taxeringen år 1949 följts, hava undandragits 743,40 kr.

Genom att icke lämna modern en sammanställning av beloppen på löneuppgifterna eller eljest för henne nämna, hur stort det sammanlagda lönebeloppet varit, och genom att det oaktat icke förvissa sig om, huruvida de i deklarationen lämnade uppgifterna blivit riktiga, måste den tilltalade anses ha visat grov vårdslöshet.

Häradsrätten dömer, jämlikt 2 § skattestrafflagen, den tilltalade att för vårdslös deklaration till Kronan böta sjuhundra kronor.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:02